

2 Μαΐου 1999 Αγγελιοφόρος της Θεσσαλονίκης Κυριακής

ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ - ΠΟΘΟΥ

«Η ποίηση δεν είναι παιχνίδι λέξεων»

«...Εκείνο που μ' ενδιαφέρει πρώτα είναι να μάθω τι σημαίνει η ύπαρξή μου μέσα στον κόσμο, αυτή η ανθρώπινη περιπέτειά μου που αρχίζει και τελειώνει στο σκοτάδι μ' ένα φως κατακόρυφο να την πυρπολεί. Οσο γερνώ τόσο περισσότερο μ' ενδιαφέρει να μάθω τι σημαίνει η εφημερότητά μου, ποιο είναι το όνειρο, αυτό το

μεταφυσικό όνειρο που αποτελεί το υλικό της ύπαρξής μου της ίδιας. Ενα «υλικό» φορτισμένο αιώνων μυστικισμό. Είναι μαγικό και μαζί επώδυνο να προσπαθείς να αποσυμβολίσεις, ν' απομαγνητίσεις αυτόν το μυστικισμό, να φτάσεις σε κάποιες αλήθειες πέρα από τη λογική του κόσμου».

Η Μαρία Λαμπαδαρίδου - Πόθου έχει τιμηθεί με τρία λογοτεχνικά βραβεία. Το 1966 από την Ομάδα των Δώδεκα, το 1987 από την Ακαδημία Αθηνών και το 1995 από το Ίδρυμα Ουράνη.

Του Στέλιου Λουκά

Τα τελευταία της βιβλία είναι ο Α' τόμος με θεατρικά της έργα, που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Κέδρος» και η ποιητική συλλογή «Θέα προς το Αμίλητο» από τον ίδιο εκδο-

τικό οίκο. Το βιβλίο είναι αφιερωμένο στη Μάνα και όπως δήλωσε η ποιήτρια, είναι η τελευταία της ποιητική συλλογή.

- Από ποιους δρόμους περάσατε για να φτάσετε στη «Θέα προς το Αμίλητο»;

- Η ποίηση ήταν πάντα για μένα μια εσωτερική διαδρομή της ζωής μου. Κάθε ποιητικό μου βιβλίο είναι και ένα άλλο στάδιο της εσωτερικής μου εμπειρίας, αυτής που περιέχει την αγωνία των υπαρξιακών ερωτημάτων. Με αυτήν την ποιητική συλλογή, που είναι ένας λόγος γυμνός, λόγος που επεκτείνεται να εξουσιάζει τη χώρα του θανάτου, αισθάνομαι πως η ψυχή μου έφτασε στην ακρότατη διάρασή της, στη μεταφυσική σιγή της αγωνίας της. Και εάν δεν έφτασε, τότε δεν έχω άλλους δρόμους να βαδίσω. Και ούτε με ενδιαφέρει ο ποιητικός λόγος έξω από την αυτογνωσιακή κάθαρση που ως βίωμα οδύνης περιέχει.

- Ποια «χώρα» είναι το Αμίλητο; Αν είναι «χώρα».

- Η υπερβατική σίγουρα. Αυτή που αρχίζει «ακριβώς εκείθε του ανθρώπου, ακριβώς εδώθε του αγγέλου», όπως γράφει ο Ζακ Λακαριέρ για την ποίησή μου «Μυστικό Πέρασμα» που μετέφρασε. Αλλάστε σε όλη μου την ποίηση, ή θα μπορούσα να πω, σε όλα μου τα βιβλία, και στα μυθιστορημάτα μου, υπάρχει μια μεταφυσική των πραγμάτων. Ο καθηγητής κ. Μιχάλης Μερακλής έγραψε για το βυζαντινό μου μυθιστόρημα «Πήραν την Πόλη, πήραν την» πως είναι «η μεταφυσική της ιστορίας», και μου άρεσε.

Υπερβαίνει τον πόνο

- Διαβάζοντας τα ποιητικά σας βιβλία νιώθω την αγωνία σας για τη διάτρητη ζωή μας, την κόλαση που σκιάζει τα όνειρά μας αλλά και γεύομαι μαζί σας την ευλογία της ανακάλυψης του «Μυστικού περάματος». Ρωγμές παντού, δάκρυα, αίμα, άβυσσος... Μα και το Φως της Ορθιας Ψυχής. Να αισιοδοξούμε ότι θα φθάσουμε στην Αλήθεια

Η Μαρία Λαμπαδαρίδου - Πόθου

και στο δικό μας Οραμα;

- Η ποίηση υπερβαίνει τον πόνο. Εστώ και αν τον εκφράζει. Αυτή είναι η μεγάλη ελευθερία της. Κι ακόμα, η ποίηση είναι πράξη αντίστασης, και ας είναι ποίηση υπαρξιακή και μεταφυσική. Πιστεύω πως είναι η μόνη οδός προς την αλήθεια και το εσωτερικό μας όραμα. Η μόνη οδός προς την αυτογνωσιακή μας κάθαρση.

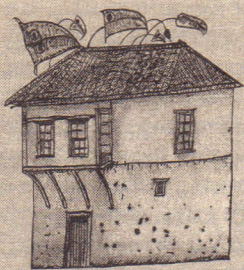
- Γράψατε πως «η ποίηση είναι πρώτα πόνος και λειτουργία υπάρξεως, πως οι λέξεις είναι το αίμα και η οδύνη του αίματος». Η ποίηση κ. Λαμπαδαρίδου, μπορεί να δημιουργήσει το «θαύμα»; Έχει τη δύναμη να μας κρατήσει όρθιους;

- Ναι, πιστεύω πως η ποίηση είναι «λειτουργία ύπαρξης ή έτσι τη βίωσα εγώ. Γιατί για μένα ποτέ η ποίηση δεν ήταν παιχνίδι λέξεων, όπως πολλοί ποιητές είπαν. Οσο για το «θαύμα», αυτό το βιώνει ο καθείς με τη δική του διορατική ικανότητα. Και, σίγουρα, μπορεί να μας κρατήσει «όρθιους», αφού την είπαν «πράξη αντίστασης» - αντίστασης στη λήθη των καιρών.

Η Μαρία Λαμπαδαρίδου - Πόθου γεννήθηκε στη Μύρινα της Λήμνου. Στα Γράμματα εμφανίστηκε το 1959, με την ποιητική συλλογή «Συναντήσεις». Ο Οδυσσεύς Ελύτης χαρακτήρισε εκείνη την πρώτη συλλογή «ποίηση ωριμότητας». Από τότε και μέχρι σήμερα έχουν εκδοθεί 36 βιβλία της με ποίηση, μυθιστορήματα, διηγήματα, δοκίμια και θεατρικά έργα.

ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ-ΠΟΘΟΥ

Καί θέα προς τό 'Αμίλητο

ΚΕΔΡΟΣ

Το εξώφυλλο του νέου βιβλίου της αφιερωμένο στη μάνα